

KURTS
CORNER

Det beste minnet

Noen hester får en spesiell plass i hjertet. Papagayo E er en slik hest for meg. Foruten det oppløpet på Jarlsberg i 2015, kommer vi kanskje aldri til å se en mer overlegen vinner av Jarlsberg Grand Prix.

3-åringen, som drøye tre år etterpå skulle bli verdensmester på Yonkers i USA, hadde en valpete debut på Jarlsberg som toer bak Riverside Touchman. Sistnevnte står i dag med 285 000 kroner på kontoen. Papagayo E endte sin karriere med drøyt 8,2 millioner kroner inntjent.

Kriterie-seieren, i hans femte start i karrieren, viste at dette var noe helt spesielt. Haakon-løpet i Drammen, der Lionel og Gøran Antonsen ble for sterke, var hans eneste start i 2014 før han utklasset konkurrentene etter alle kunstens regler i kvalifisering og finale av Jarlsberg Grand Prix - det i start nummer syv og åtte i karrieren. 11,0a/1609 var banerekord og norgesrekord der og da. Tiden kunne vært langt ned på 1.10-tallet om det hadde vært nødvendig.

Med all respekt for BBS Sugarlight. Den prestasjonen Papagayo E leverte som tredje på 11,5a/2100 i Oslo Grand Prix som 5-åring var så imponerende at fremtiden ble tegnet der og da, selv om 09,5-løpet i Gävle starten før trolig var like mye skriften på veggen.

Så kom løpet jeg vil huske best. I Anders Jahres pokalløp 2015, foran et begeistret og høylytt hjemmepublikum, leverte 5-åringen et av tidenes løp på norsk jord. 10,6a/2100 til suveren seier. Jeg vil tro at få husker at det ble dødt løp mellom Rod Stewart og Creatine om annenplassen den dagen.

VM-løpet sikret han en plass i internasjonal travhistorie. Kun fem starter ble det etterpå. Den siste gangen jeg fikk stifte bekjentskap med han som kommentator, ble også hans siste start. Til 28 igjen for en spilt tier, var han sjanseløs på Sauveur og måtte nøye seg med femteplass i Ulf Thoresen Grand International 2016.

Måten han beveget seg på, med en voldsom kraft i steget, gjorde han til en av de vakreste hestene jeg kan huske.

HEISHOLT FOSSE VIDERE

Alexander Heisholt opplever enorm suksess som travtrener for tiden. Nad Al Sheba vant for andre gang i V75 lørdag og var igjen enormt bra. På åtte stallstarter har Klosterskogen-treneren selet ut fem vinnere, fått én annenplass i V75 og to premier.

Emil Mollyn har enda bedre reultater enn Nad Al Sheba i år. Petter Glittums 5-åring imponerte så stort til seier i V75-1 at veien videre til den første millionen ikke bør være alt for lang.

Jomar Blekkan beholdt roen gjennom en seierstørke han aldri hadde opplevd maken til på tampen av 2017. 2018 har startet på strålende vis. To V75-seirer er allerede bokført. Stallens stjerne, Looking Superb, så akkurat så bra ut som navnet tilsier lørdag.

Trønderen Bjørn Garberg og eks-trønderen Anders Lundstrøm Wolden åpnet også V75-kontoene lørdag. Vakre Rofstad Odin var mektig til seier etter toft løp i V75-5. Allaway GT hadde flaks da Skylander Hill galopperte bort seieren, men innsatsen var uansett sterk.

Trond Anderssen hadde et dårlig V75-år i fjor. Lakeside Cassie sørget for årets tredje V75-seier i 2018, noe som gjør Buller'n til nummer én på V75-statistikken blant trenerne.

«Måten han beveget seg på med en voldsom kraft i steget, gjorde han til en av de vakreste hestene jeg kan huske.

KURT HELLA

- KAN I
STØRR

Tom Andersen og Claes Sjölin er evig takknemlig for det de fikk oppleve med Papagayo E.
– Det kan ikke bli større enn å vinne VM på verdensrekord, sier Andersen.

TROND ASHEIM

trond@tgn.no

I forrige nummer kom vi med nyheten om at løpskarrieren er over for Papagayo E. Kretsen rundt hesten hadde gitt ham veldig god tid etter at han pådro seg gaffelbåndskade i Ulf Thoresen Grand International i 2016. 8-åringen var på vei mot comeback, men en ultralydsundersøkelse viste at beinet ikke kom til å tåle påkjenningen. Dermed var det en grei avgjørelse å sette punktum.

– Det er klart det er vemodig. Vi har brukt halvannet år på å få ham tilbake fra skaden og det er trist at det ikke gikk. Vi hadde et håp om flere gode opplevelser med hesten. Samtidig skylder han oss selvfølgelig ingenting. Vi må bare være takknemlige for de opplevelsene han ga oss, sier Tom Andersen.

Sammen med medeier Sjölin fikk han tidlig gode rapporter på Papagayo E.

– Jeg husker trener Jan Kristian Waaler ringte og sa at Papagayo E hadde samme spenst i beina som First Eleven L (supertalentet som dessverre måtte legge opp allerede etter ett løp som 4-åring, red.anm). Vi så også potensialet da Waaler kjørte med ham i trening. Det var en enorm kraft i hesten. På vinteren før 3-års sesongen begynte vi å ane at det kunne bli bra. Men det er stor forskjell på å få en god norsk hest til å få en internasjonal stjerne, påpeker Andersen.

ORDENE I BEHOLD

Papagayo E debuterte med annenplass i april som 3-åring før han vant et lunsjløp på Bjerke i sin annen start.

– En uke senere kom Vidar Hop bort til meg og sa at Papagayo E var den beste hesten han hadde kjørt. Og det etter en seier i et lunsjløp i hestens annen start!, forteller Andersen.

Hop visste hva han snakket om. Selv om en lei forkjølelse gjorde at det ble knapt med tid til Kriteriet, ble Papagayo E klassisk vinner i bare sin femte start i livet. 4-års sesongen fikk en trang start da hesten brakk kjeven og ikke kunne årsdebute under påsketravet. Papagayo E kom tilbake og vant Jarlsberg Grand Prix på norgesrekordtiden 11,0a. I Derby måtte han nøye seg med fjerde etter galopp.

– Det ble litt feil i Derby, men sånn er det. Etter 3-års sesongen var jeg litt irritert på at jeg ikke hadde meldt hesten til UET-Derby. Derfor passet jeg i hvert fall på å melde til Grosser Preis von Deutschland. Han leverte en fin prestasjon til tredje i det løpet, og da var liksom den internasjonale karrieren i gang, sier Andersen.

ÅRSFORTJENESTE: 6,2 MILLIONER

Som 5-åring fikk Papagayo E sitt store internasjonale gjennombrudd. Det startet med en overbevisende seier i løpet til ære for Ina Scot på Mantorp med Ulf Ohlsson i vogna for første gang.

– Da knuste han Tumble Dust fra

IKKE BLI E

Ragnhild Diesen (oppasser), Ulf Ohlsson (kusk), Claes Sjölin (eier), Tom Anderssen (eier) og Joe Foraldo (sportssjef Yonkers) etter VM-seieren.

Foto: Eirik Stenhaus

Papagayo E vant Kriteriet i bare sin femte start i livet. Sjøfører var Vidar Hop.

Foto: hesteguiden.com

Papagayo E æret Ina Scot på Mantorp. Det var starten på en fantastisk 5-års sesong for ham og trener Jan Kristian Waaler.

Foto: www.stalltz.se

dødens og satte norsk rekord, erindrer Andersen.

Papagayo E fulgte opp med blant annet tredjeplass i Oslo Grand Prix, seier i Anders Jahres pokalløp, andreplass i Jubileumspokalen og den bejubelte triumfen i VM på Yonkers.

– Hele turen til New York var helt fantastisk. Jeg tror ikke det er mulig å slå den opplevelsen der. 5-års sesongen var utrolig bra. Han tjente 6,2 millioner kroner det året. DNT opererte med en helt feil kurs og derfor står han bare oppført med snaut 3,7 millioner kroner i premie fra VM på travsport.no. Men vi fikk 4,2 millioner kroner for VM-seieren, opplyser Andersen.

Som 6-åring ble det dessverre bare med fem starter. Han ble flyttet opp fra fjerde til annen i OGP etter dopingskandalen. Karrieren endte i Ulf Thoresen Grand International – på hjemmebanen Jarlsberg der han også gjorde karrierens første start.

– Jeg synes Ulf Ohlsson ga en god beskrivelse av Papagayo E da han uttalte at det var en komplett hest som aldri sløste med kreftene, sier Andersen.

BRUKES PÅ TRE EGNE HOPPER

Nå venter avl på Papagayo E. Foreløpig er det ikke bestemt hvor han skal oppstalles.

– I og med at dette ble oppdaget nå

har vi i hvert fall god tid til å forberede ham på avlskarrieren. Det har vært interesse rundt ham allerede så jeg håper at norske hesteeiere har lyst til å bruke ham. Det er vel noen som har lyst på en ny, norsk verdensmester? Alt er mulig!, sier Andersen med et smil.

Han har selv tre avlshopper som skal bedekkes med Papagayo E – ungheststjernen Royale (e Joyau d'Amour), hennes avkom Tamaya (e Muscle Hill) og 1.11-traveren Real Child (e Gill's Victory) som la løpskoene på hylla i fjor.

– Vi får nok ikke noen ny Papagayo E, men det skal bli spennende med avkom etter ham, sier Andersen.

Hvordan vil du huske Papagayo E?

Tore Sten-Hansen:

– Det er bare positive minner med den hesten. Best husker jeg nok det løpet hvor han travet 10,6 på Jarlsberg i juli 2015. Papagayo E er en hest som har betydd mye for Jarlsberg-regionen, og lokalpressen var veldig flinke til å følge opp hesten. Det er trist at han blir borte fra løpsbanen.

Malene Berdalen:

– Papagayo E er en hedershest. Det var en helt enestående travet, og det er synd at norsk travsport har mistet en slik stjerne. Nå som både Papagayo E og Support Justice er borte fra løpsbanen er det ikke alt for mange av de norske profilene igjen, så vi får håpe at det snart kommer noen nye. Vi trenger noen flaggskip i travsporten.

Jan Inge Ringen:

– Det var en hest man la merke til i løpsbanen. Man kan se på resultatene at det var noe spesielt, men jeg husker også godt hvilken type hest det var. Det var en hest som eide banen, og det virket som han hadde enorm respekt blant sine konkurrenter. En ordentlig topphest. VM-løpet og løpet hvor han travet 10,6 på Jarlsberg er mine beste minner.

Ole Jonny Solberg:

– Jeg husker godt løpet hvor han travet 10,6 på Jarlsberg, det er nok mitt beste minne fra hesten. Det er synd det ble som det ble, for han ender opp som pensjonist for tidlig. Jeg håper han kan levere i avlen, og det tror jeg han har forutsetninger til å gjøre. Papagayo E var en hest det strålte av i banen, og var veldig fin å se på i aksjon.

Siv Marie Kittelsen:

– Papagayo E er en ordentlig god gutt. Jeg har ikke hatt så veldig mye med ham å gjøre personlig, men han stelt med ham oppe hos Jan Kristian (Waaler) et par ganger. Han er bare snill og grei. Det er trist at løpskarrieren er over, men det blir spennende å se ham virke i avlen. Selv har jeg noen hopper jeg kan tenke meg å bedekke med Papagayo E.

